kelkit'li AŞIK SERDARİ HAYATI ve ŞİİRLERİ

Sür Beni Beni

Yazan :
Ahmet ÖZDEMİR

Sür Beni Beni

Başaran Matbaası

1975

YAŞAM ÖYKÜSÜ

Ey ehl-i safa ve yârân-ı vefâ, diyerek girmek istedik öykümüze. Yüzyıllardan beri süre gelen bir geleneğimiz içinde anlatalım istiyoruz Kelkitli Aşık Serderi'nin yaşam öyküsünü..

Eski ustalar «Bizim ne padişah gibi fermanımız, ne lokman gibi dermanımız var; ancak sözden sazdan alana; aktan karadan anlayana ..... derler bir destanımız var.» diye başlarlardı hikayeye.(1)

«Gerçi, aşk olmayınca meşk olmaz; gurbete düşmeyen insan insan olmaz amma velakin insanlar içinde aşıklar gibi insan, destanlar içinde onların hikayeleşmiş destanı gibi destan bulunmaz. Doğruluk onların başında doğar, iyilik onların yüreğinde biter. Her güzellik onların gözlerinde tüter. Daha da hasret mi dedin, hasret, yiğitlik mi dedin yiğitlik, ille de aşk mı dedin, aşk, ne ararsan var derde deva bile. Bu toprağın kalbi, bu toprağn dili onlar.»

Geleneğimizi anımsadıktan sonra, uzatmayalım hikayeti, koparmayalım kıyameti, okuyan efendilere vermeyelim zahmeti, hikayedir bunun adı, okumayla çıkar tadı, deyip gelelim sözün binasına: (2)

---

1) Eflatun Cem Güney Folklor ve Halk Edebiyatı MEB. İst. 1968

2) Ahmet Özdemir Halk Hikayeleri ve geleneği Edebiyat Fakültesi mezuniyet tezi Türkiyat Enstitüsü - 1975

Aşık Serdari 1926 yılında Gümüşhane ilinin Kelkit kazasının Akdağ köyünde dünyaya geldi. Asıl adı, Bin Ali İnci'dir. Babasının adı Halil, annesinin adı Zehra Sultan'dır. Babası, ufak tefek çiftçiliğin yanısıra, hayvan ticareti yapmaktaydı. Henüz beş yaşındayken :

«Kırmızı ziyaret baştır
İste dilek, veren Haktır
Havası çok güzel hoştur
Öter turnam, köyüm Akdağ»

dediği köyünden kalkıp Erzincan'a göçerler. Babası Halil İnci, burada da hayvan ticareti yapmakla meşguldü. Pek varlıklı değillerdi ama, muhanete muhtaçlıkları da yoktu. İyi kötü, gül gibi geçinip gidiyorlardı. Evlerinden konuk hiç eksik olmazdı.

Erzincan'a yerleşeli sekiz sene mi, dokuz sene mi olmuştu? Bir felaketle karşılaşmışlardı ki, sadece onlar değil tüm Erzincan kan ağlamıştı.

Yıl 1939, Erzincan beşik gibi sallanmaktaydı. Serdari'nin iki kardeşi enkaz altında kalarak ölmüştü. Kendisi hafif yaralanmıştı. Babası sakat kalmıştı. Taş taş üstünde kalmamış, koca kent yerle bir olmuştu.

Babası her ne kadar sağ kalanlara : «Düşmez kalkmaz bir Allah, insanoğlu düşer de kalkar da. Gam yiyip kasavet çekmeyin. Tanrı verdi, Tanrı aldı» dediyse de, kendi de durumunun iyi olmadığını biliyordu. Yaraları iyileşmek bilmiyordu. Sakatlıktan kurtulamayacaktı.

Serdari'nin ailesi sadece iki can kaybetmekle kalmamış, bütün varını yokunu da kaybetmişti. Şimdi onların ne konuk eksik olmayacak evleri kalmış, ne de kaynayan kazanları kalmıştı.

İstanbul'a göç ettiler. Serdari'nin burada bir ablası vardı. Gelip onun yanına yerleştiler. Ancak, babasının yaraları bir türlü şifa bulmuyordu. İki sene ecelle pençeleştikten sonra ruhunu teslim etti.

Erzincan Felaketinin üzerinde yarattığı şok yetmiyormuş gibi Serdari, küçük yaşta öksüzlüğün ızdırabıyla da kavrulmaya başladı. Ailesi yoksulluk içine düşmüştü. İşte bu nedenle çok istediği öğrenimine devam edemedi ve ortaokulu bitiremeden ayrıldı.

Henüz onyedi yaşındayken gece rüyasında şimdiye dek peşinden koştuğu sevgiliyi gördü.

İşte bu rüya, Serdari'nin defterinin yeni bir cildini açtı.

Öyle bir sevgiliydi ki bu, bir elinde gül, bir elinde bade, gülden gönüllü, badeden tatlı. Kaşları kalem karası, gözleri ahu yazması, boyu servi dal gibi; doğan aya, ya sen doğ, ya ben diyor. Ta öylesine bir güzel..

Böyle bir güzeli Serdari gördü de ne oldu diye merak ederseniz anlatalım. Kısacası kendinden geçti Serdari. Ama uyanıp baktı ki, ne baksın. Ne o güzel var karşısında, ne kendinden geçmişliği. Ancak, üçyüz altmış damarına bir kor düşmüş, öyle bir yanıyor ki deme gitsin.

Serdari, hemen sağa sola seğirtti ama, nafile. Buna aşk ateşi derlerdi. Artardı da eksilmezdi. Ferahlasa, ferahlasa içini boşaltmakla ferahlardı. İşte Serdari'nin saza sarılması da böyle oldu.

«Hey Allahım, benim elimde ne var. Söylemek benden söyletmek senden» diye kaç gece dua etti.

Çok geçmeden rüyasında Aşık Veysel'i gördü. Ona yalvardı :

«Aşık baba, gel rahmeyle, beni çıraklığa kabul et. Kalbim var, dilim yok, derdim var, telim yok. Kalbimi dinle, derdimi tele getirmenin yolunu öğret. Yolunda yürüyeyim, yolunda öleyim.»

Koca Veysel, tebessüm etti. Sazı kimseye öğretemediğini söyledi. Sen öğrensen öğrensen bunlardan öğrenirsin diye, orada bulunan aşıkları gösterdi.

Serdari'nin içindeki kor dayanılacak gibi değildi. Dünya başka türlü görünüyordu gözüne. Herkesten başka görüyordu çevreyi. Bu hayat ve tabiat hayale sığmayan güzelliklerle doluydu. Yaratan yaratırken özenmiş, çevre yanı lale sümbül ile bezemiş, elvan elvan çiçek, buram buram koku, aygın baygın ses ile süslemişti. Ama içinde güzellerin güzeli noksandı. Aramalıydı onu. Arayıp bulmalı, tüm güzelliklerin ortasına güzeller güzelini bulup oturtmalıydı.

Yaz bahar demiş, dağ taş dile gelmişti. Dal yaprak adeta onu gel diye çağırıyordu. Çamların gölgeleri sular, türküleriyle uyutmak istiyordu. Ama içteki, o yandıkça yanan ateş olmasaydı. Her yerde her şeyde onu arıyordu. Bazen bir çiçekte, bazen bir böcekte bulur gibi oluyordu. Ama her defasında bulduğunu sandığı anda kaybediyordu. İstanbul artık dar gelmişti ona. Koca şehir tüm ruhunu bir mengene gibi sıkıyordu. Hani, boğazın bütün suyu üzerinden aksa, bu ateş sönecek cinsten değildi. Ferahlamak için aşıklar yolunu tutup söze saza koşulmak lazımdı.

Serdari, annesini güç bela razı edip düştü yollara. Yayla yayla göçtü. Kasaba kasaba dolaştı. Çiçekli yerlerde gönlü çiçek oldu açıldı, dili bülbül

oldu söyledi. Sadece gezdi mi? Dağa girdi odun eyledi, bağa girdi bel belledi. Her işte koşuldu, her yokuşta yoruldu. 1952 yılına kadar bu böyle sürdü gitti. Bu yıl, talih karşısına Ahmet Yamacı'yı çıkardı. Ahmet Yamacı ona, aşık tarzı kalıpların içinden çıkarıp usul nota öğretmek istiyordu. Bir gün :

«Sesin çok güzel. Şu sazı bırak. Nota üzerinde çalışma yapalım. Seni radyoya alayım.» dedi. Serdari'nin yakınları da israr ettiler ama, içindeki ateş, büyük azap veriyordu. Bir yerde daimi konakladığı zaman bu azap dayanılmaz hale geliyor, dağdan dağa, ovadan ovaya, yayladan yaylaya göçtüğü zaman hafifliyordu.

Bu nedenle o güzel teklifi reddederek tekrar yollara düştü, maşukunu yine bulamamıştı ama, bu defa ustasını bulmuştu. Bu, Aşık Davut Sulari idi

Yolu erkanı Davut Sulari öğretmeye başladı. «Vezni düzeni kavramak kolay, ayak kurmak, söz bulmak zor değil. Beni dinleye dinleye, deyişlerimi söyleye söyleye alışır yetişirsin gayri koşmalar mı dedin, koşmalar koşarsın. Varsağılar mı dedin varsağılar söylersin.» diyordu.

Davut Sulari, onda aşıklık cevherini görmüştü. Moral veriyordu ona:

«Şu felek taş üstüne bir taş daha atsa, şu yürek dert üstüne bir dert daha bağlasa da güzellemelerden üstün güzellemeler yiğitlemelerden üstün yiğitlemeler yapıp yakıştırsam diye çırpınır dursun. Aşıklık dedikleri bu gül dikenli yolda pek onmazsm ya, güler yüz, tatlı dil ile gönül coşkunluğu içinde yaşarsın bir zaman.»

Böylece yıllar geçti. Öğreneceğini öğrenmişti artık Serdarî. Bir gün ustası sazını ona verdi. Yine yıllar geçti. Davut Sulari, maşuğunu bulup ev-

lenmişti. O ise aşkın tozlu yollarında yapa yalnız doşlamaya başladı.

Şöyle söylüyor Serdari :

«Ustam kavuştu ama, belki ben de kavuşurum diye dolaşmaya devam ettim. Bu umutla her gittiğim yerde sazın tellerine vurdum. Nice aşklara bel vermiş yüce dağlar aştım. Aşıklara yatak olmuş Anadolu toprakları üzerinde nice köy, kasaba, kent dolaştım. Gah aç kaldım, gah uykusuz. Tam 35 sene geçti aradan. Rüyamda gördüğüm maşuğum, bugünmüş gibi gözlerim önünde. Ömrümün kalan kısmını da bu yolda harcayacağım.»

Aşık Serdarî'yi ikinci büyük turunun sonunda evlendirirler, bu evlilikten iki çocuğu dünyaya gelir. Ancak, felek aynasını burada da siyah eder. Hanımı vefat eder. Serdari, küçük yavrularını baba-annelerinin yanma kor ve tekrar düşer yollara.

Hikayemizi, Serdarî'nin sözleriyle tamamlayalım isterseniz :

«Zaten çocukluk günlerinde alnımıza kara yazı yazılmıştı. Hicran bizim oğlumuz olmuştu. Belki cananımızı bulunca kaderi yeneriz ümidiyle yaşadık. Saçlarımız artık beyazlığa kanat açtı. Yokluk rüzgarının önünde sürüklenip gidiyoruz. Daha ne kadar gideriz Allah bilir. Bulur muyuz, bulamaz mıyız bilinmez. Ama, bu dünyada vuslata eremezsem, ahrette ereceğime inanıyorum. Bu bir teselli oluyor. Şükürler olsun ki, bende onun aşkı bir çırağ gibidir. Onunla aydınlanır onunla sönerim.

Sevgili okuyucular, gelenekle başladığımız hikâyeye, yine gelenekle son vermek hiç olmazsa şu kısa hikayeyi,

«İki aşıkın ikisi de dökecekleri dilleri döküp Allah'tan dileyeceklerini dileyip ber murat oldular. Al-

lah kimin muradı varsa versin. Onlar gördü mürvetlerini, biz de burada keselim rivayetlerini» diyerek bitirmek isterdik. Ama, dileriz ki ozanımız Serdarî, maşuğuna kavuştuğunda, murat müjdesini ve murat dileğini yazmak nasip ola...

AŞIK SERDARİ'NİN SANATI

Saz şairleri sazlarının her teline bir kuş kondurtmuştur. Her birinin üç nesneden şikayeti var. Kimi; «Biri gubet, biri hasret, biri aşk» diye yanıp yakılıyor... Kimi; bir yetimlik bir yoksulluk bir ölüm» diye boynunu büküyor... Kimi de «sıla derdi, vatan derdi, yar derdi» diye dert üstüne dert bağlıyor... Daha başkaları da daha başka tele, daha başka güle çevriliyor

Evet eski ustalar halkın ozanını, halkın kendisini, özünü sesini, acısını, tatlısını dile getiren ozanları böylece tarif ediyorlar.

Ozanımız aşık Serdarî ise, saznın üç teline üçer kuş kondurmuş, üçerden dokuz kuş, gurbetten yakınıyor, hasretten yakınıyor, aşktan yakınıyor, gah sıla derdi, gah vatan derdi, gah yar derdi diyor bazı bazı da bir efkar basıyor da yetimlikten yoksulluktan ölümden yakınıyor.

Şikayetçi midir Serdarî bütün bu şeylerden. Hayır. Onun şikayeti memnuniyetinin bir ifadesidir. Öylesine memnundur ki ızdıraptan, alır eline mızrabını vurur tellere tellere:

«Yanarım içerden çıkmaz dumanım
Bir avuç kül oldum sormaz cananım
Tutar ahuzarım salmaz gümanım
Sellerden sellere sür beni beni»

«Sürme demek yoktur. Serdarî'nin felsefesinde. Sürecektir ızdrap onu dilerden dillere, sellerden sellere, güllerden güllere hatta çölllerden çöllere.

Hani büyük Türk Şairi Fuzuli, «ızdırap insanı olgunlaştırır» demiştir ya, Kerbela şairinin, Hadikat-ü Süeda şairinin felsefesi felsefesi olmuş gibidir Serdarî'nin.

Serdarî bir platonik aşkın mı eseridir? Buna sadece «evet» demek sanırım bizi yanılgıya düşürür. O sadece halkın şairidir. Onun aşkı halkın aşkıdır. Onun ayrılığı halkın ayrılığıdır, ölüm halkın ölümüdür. Yiğitliği halkın yiğitliğidir. Velhasılı bütün ızdırabı halkın ızdırabıdır. İşte, tüm halk ozanlarının kutsiyeti buradan gelmektedir.

Evet Serdari, sadece bir platonik aşkın esiri halk ozanı değildir. O, Yunus'un «Bir garip ölmüş diyeler/ Soğuk su ile yuyalar/Üç günden sonra duyalar/Şöyle garip bencileyin» dediği gibi gerektiği yerde realistir :

«Bir tavuk yumurtlar yaygara yapar
Bir kısrak doğurmuş sessiz sessiz
Bir zengin ölürse kıyamet kopar
Bir fakir boğulur sessiz sessiz.»

Aşık Serdari'nin haksızlığa tahammülü yoktur. Tüm halk ozanlarının da yoktur. Haksızlığa karşı çeker silahını da konuşturur :

«Kiminin evi yok karnı aç gezer
Kimi dünyayı yesin elleme
Kimi hayatından canından bezer
Kimisi anana desin elleme..»

Serdari'yi kızdırmaya gelmez. Onun karşısında haksızlığı methetmeye gelmez. Aslında çok uysal-

dır ama, karşısına geçip de, «Görme bu gerçekleri.» diyene açar ağzını da yumar gözünü. Hiç şakası yoktur :

«Gine açtılar yarayı
Bulan yok derde çareyi
Bunca fakir fukarayı
Ezenin bilmem nesine...»

Bazen de dert yanar samimi olduğu kimseye :

«Toklar karnını doyurmuş
Açа ne diyem kardaşım
Seni de benden ayırmış
Piçə ne diyem kardaşım?»

Serdari dünya malına önem vermez. Elinin açıklığıyla tanınmıştır. Hele ki, karşısındaki adama bir inanabilmişse, canını veresi gelir. Söz namus demektir onun için. Bakın yukarıda söylediğimizi şu mısraları nasıl doğrulamaktadır :

«Bir insan verdiği sözde
Dursun tek cammı yesin
Menziline doğru izde
Ersin tek canımı yesin.»

Aşık Serdari hep hüzünlü hüzünlü titreyecek, coşkun sular gibi çağlayacak, dağlar gibi gürleyecek değilya. Bazen de şikâyet eder dünyadan. Şikâyeti yine kendi mağduriyeti için değildir. Halk adına söyler söyleyeceğini. Ondaki ben, halkın kendisinden başka kimse değildir :

«Baktım şu dünyanın alemine ben
Baştan sona kadar gülen görmedim
Ben de sürem dedim süremedim dem
Boydan boya murat alan görmedim.»

Büyük usta Eflatun Cem Güney aşıkları tanıtırken şöyle söyler :

«Kiminin sevdiği selviye benziyor, dallar içinde... Kiminin sevdiği güle benziyor, allar içinde... Kimi süt beyaz ten, püskürme ben... Kiminin de ahu gibi bakışı, kor gibi yakışı var... Hepsi bir birinden güzel, birbirinden vefasız.»

İşte bu vefasızların narına yanan aşıklar kalplerini mısralara dökmüşler, lirik titrek şiirler doğmuş. Kalpten kalbe akan, döküldüğü yeri yakan, ateşten damlalar gibi. Acep insan olur da dayanır mı ola?»

Aşık Serdarî'de güzel, bir melek gibi süzülür. Gerdanı gülerden bir çelenk gibidir. Kirpikleri süzgün, kaşı bir yay gibidir. Hele güzel bir konuşursa, ne gamı kalır ne efkarı.

«Dudaktan bir meze alsam,
Gönlünde taptaze kalsam
Bir de ince belden sarsam
Dağılsın gam keder efkar.»

Aşık Serdarî'nin şiirlerinin büyük çoğunluğunu güzellemeler teşkil eder. O güzeller ki, bazen aklını başından alır. O güzelin şirin dilleri sonsuz aşka salar. Kiprikleri sinesini deler. O güzeller ki, kokuları ruha dolan gonca gülleri vardır. Aşık Serdari hep güzele methiye düzecek değildir. Önce ona canını sunar ve sonra karşılığını ister. Bakalım Serdari canına karşılık ne ister :

«Bakıp canımı alansın
Gelip yüzüme gülensin
Gelsin boynuma dolansın
O beyaz kolların var ya..»

Aşık Serdarî de tabiat rengarenktir. Hayale sığmayan güzelliklerle doludur. Her yanda elvan elvan çiçek, buram buram koku, aygın baygın ses..

Bakın yurdun cennet köşelerinden biri olan Antalya'ya nasıl bakıyor :

«Rengarenk güllerde öter bülbülün
Yarin elinde naz eder sünbülün
Gördüm ki bağ bağçen ister ödülün
Aşklara cennetsin güzel Antalya.»

Şimdiye kadar Aşık Serdari'nin hüznünü, realistliğini, güzele vurgunluğunu dile getirmeye çalıştık. Biraz da koçaklamalarına değinelim istiyorum. Koçaklama, kavga ve kahramanlık şiirleridir. Türkler tarih boyunca yiğitliği her şeyden üstün tutmuşlardır. Bir Türk halk ozanı olan Serdarî'den de başka bir şey beklenemezdi zaten. Kıbrıs Destanı'nda şöyle sesleniyor kahraman ordumuza :

«Göklerde parlayan yüce hilâlin
Uğruna şehit olmuş nice Kemâl'in
Kanı bayrağımda sorsan sualin
Dünyada ünümüz var Türk Ordusu..»

Koçaklamaların bir de eğitici yönü vardır. Serdari bunun bilincindedir. Hani bazı yobazlar vardır ki, vara yoğa komünizm damgasını vurur geçer. O ceddinin tarihini, bilmektedir. Hakkı bilmektedir, adaleti bilmektedir. Gerçek komünizmi, gerçek felâketi bilmektedir. Ama olur olmaz şeylere bildiğine, bilmediğine çamur atan yobaza karşı Serdari haykırır :

«Kapa çeneni be yobaz defol git!
Türk ulusu ölür, olmaz komünist
Allah peygamber bilmez it oğlu it
Defol, Türk mileti olmaz komünist!»

Aşık Serdari, temsil ettiği halkın fakirliğini, yoksulluğunu ezilmişliğini istismar ederek felâket yoluna sapmış, felâket yolunu açmış sapık fikirli kimselere de göz yumacak yaratılışta değildir.

Çanakale Dumlupınar Kore'den
Çıkmıyor hatıran acın içimden
Ey mübarek şehit rahat uyu sen
O piçlere beşik olmaz bu vatan.

Yukarıda bir ara aşık Serdari'nin haksızlığa tahammülü olmadığını belirtmiştik. Çoğu zaman Serdari, gördüğü haksızlıklara karşı taşlamalar söyler. Gerçekten, öyle vurdumduymaz kişiler vardır ki, karşısında ağıtlar dizsen esnerler, yiğitlemeler, koçaklamalar haykırsan, gümbür gümbür gümbürdetsen uyuklarlar. İnsanın gözünün içine baka baka yalan söylerler, iftira ederler, özleri başka, sözleri başkadır. Bunları uyandırırsa taşlar uyandırır. İşte bunun için Aşık Serdarî'nin taşı boldur. Sağına soluna bakmadan hak edeni haklıca taşlar durur.

Karı dırdırından bıkıp usanmış bir arkadaşı Serdari'ye «Aşık baba, benim yerime kendini koy da vur bakalım sazın sinesine» der. O da alır sazı sinesine, gelir sözün binasına. Bakalım ne der ki, arkadaşının ahvali ne imiş?

«Sözlüydüm ettiler vezir
Evlendim ettiler rezil
Konu komşu oldu bezir
Bıktım karı dırdırından.»

Bazıları vardır, «ele verir talkını, kendi yutar salkımı.» Aşık Serdari göz göre göre yutturmaz o salkımı. Vurur taşını :

«Hakikat şehrini göreyim dersen
Özüne sözüne sahip ol da gel
Keramet babına ereyim dersen
Elin belin bağla dilin tutta gel.»

Aşık Serdari, laf ebeliğinden başka bir şey bilmeyen politikacıları da zaman zaman taşa tutar :

«Siyasetin pilanları
Doğuruyor yalanları
Kulağıma gelenleri
Sanma Serdari yutuyor.»

Halk şairleri canlarını sıkan adamları, olayları gülerek iğnelemiştir. Aldırış etmeyenleri de ustura gibi keskin nüktelerle kanatmış, daha da olmazsa, mizahın en zehirli oku sayılan yergilerle yerden yere vurmuştur :

Bu devirde iç güveyi gir
Vur tokmanı ye lokmanı
Bunu götürür bu devir
Vur tokmanı ye lokmanı

Halk şairi de ölüm karşısında boynunu büker. Büker ama, bu sonsuz üzüntü ile ne ağıtlar ne ağıtlar yakar. Okuyup dinleyenler bu ağıtlarda kendi ruhunun inleyen tellerini bulur :

«Coşmuş sular inmiş düze
Kanlı yaş akar nur yüze
Yaz baharın döndü güze
Küsme kadere Beyhanî.»

Ya ölen Beyhani gibi bir aşıksa. O Beyhani de Serdari'nin arkadaşı olursa... İçmişse ölüm şerbetini. Binmişse ölüm atına. Gitmişse bir daha dönmeyenlerin gittiği yere.

Ya bir de ölen Koca Veysel olursa :

«Kara toprak derdin içine girdin
Bu sır ilham neydi sende Veysel'im
İncecik bir yolda izine erdin
Bu sır ilham neydi sende Veysel'im.»

Aşık Serdarî, bir yandan normal aşk şiirlerini söylerken, diğer taraftan da din ve tarikat şiirlerini de ihmal etmemiştir.

«Önüm dönderdim kıbleye
Kıblem Muhammet diye
Kırklar ceminden kabeye
Vardım Bektaş diye diye.»

Aşık Serdari bazen din ve tarikat konularına öylesine derin daldığı olur ki, peş peşe birçok kıtaları irticalen döktürür :

Allah için secde ettiğin an
Erdiğin inançtan sor beni beni
Vecd kapısın açıp girdiğin zaman
Gördüğün zeburdan sor beni beni

Serdari kötülüklerden Tanrı'ya sığınıcıdır. Tanrı'ya karşı yakarışları bu nedenle en güzel eserlerindendir :

Esirge körün taşından
Yedirme namert aşından
Yüce dağların başından
İndir düze, yola beni.

Din ve tarikat konusundaki şiirlerinde devamlı modern bir görüş bulmak mümkündür. Batıl yoktur, daima gerçek vardır. Bu gerçekle batıl düşünüş çoğu zaman bir birine karıştırılmıştır. Halk şairleri

Hak ile Hak olmasını bilirken halk ile halk olmasını da bilmişlerdir. Hak ile halkın arasında da bir köprü, öğretici olma görevini de üstlenmişlerdir. Yalnız islâm dinini islam ahlakını yaymakla kalmamış, halkın özlemlerine üzüntülerine her türlü yaşantılarına eğilmişlerdir. Ümit isteyene ümit, teselli isteyene teselli sunmuşlardır. Karanlık ruhlara ışık tutan sözleri içindir ki, bunların yeteneği Tanrı vergisi sayılmış ve her devirde onlara kapılar açılmıştır. Zamanla halk ozanları arasında da yobazizme kaçış olmuş fakat bunları tarih yaşatmamıştır. Birlik duygusudur onlarca mühim olan. Bir olmaktır. Tasavvufun bütün felsefesi de budur. Sadece tasavvufun değil tüm tarikatların felsefesinde bu vardır. Aşık Serdari'nin şiirlerinde de birliğe bir olmaya çağırı vardır :

«Sen yaranı burda sardır.
Gelmezsen işin zordur
Onda huzur dirlik vardır
Gelin birliğe birliğe
.....
Çiçeğini arı seçer
Her kuş aslı ile uçar
Sonra fırsat elden kaçar
Gelin birliğe birliğe.

———0———

AŞK ŞİİRLERİ

SÜR BENİ BENİ

Aşamadım zormuş Leyla gediğin
İllerden illere sür beni beni..
Kusurum var ise sakla sevdiğim,
Dillerden dillere sür beni beni..

Yanarım içerden çıkmaz dumanım,
Bir avuç kül oldum sormaz cananım,
Tutar ahu zarım salmaz gümanım,
Sellerden sellere sür beni beni...

Gel gönlümün canı gül bazı bazı,
İlhamım sendeymiş çalamam sazı,
Kurbanın olayım etme bu nazı,
Güllerden gülere sür beni beni...

Ben ağacı isem sende meyvesin,
Bundan böyle kaynar sevda cezvesi,
Der Serdari bende yoksa hevesin,
Çöllerden çöllere sür beni beni...

SENDEN ÇEKTİĞİM

Çok değil mi senin bana ettiğin,
Gönül nedir benim senden çektiğim.
Yeter gayrı diken olup battığın,
Gönül nedir benim senden çektiğim?

Sultan Süleyman gibi hükmün olsa,
Harun Karun gibi hazinen taşsa,
Sen hiç ölmez misin vaden dolarsa,
Gönül nedir benim senden çektiğim.

Helal haram demez döner bakarsın,
Hakkın kanununa karşı çıkarsın,
Bir gün ateşinle kendin yanarsın,
Gönül nedir benim senden çektiğim?..

Aşık Serdari der ne diyeyim sana?
Sanki ateşten gömlek oldun bana.
Erittin bedenin doymadın cana,
Gönül nedir benim senden çektiğim?

SONRA GİT

Duydum ki sen gidiyorsun.
Dur ben ölem de sonra git..
Sakın elveda deme sus,
Öldür de beni sonra git.

Bu hayat gelip geçici,
Dur demeye yetmez gücü,
Eğer sevmek ise suçu,
Öldür de beni sonra git...

Serdari der yandım acı,
Gel gitme başımın tacı
Sinem hancı sende yolcu,
Öldür de beni sonra git.

YAĞMUR GİBİ

Ne söylesem bilmem zalim feleğe.
Akıttı gözümden yaş yağmur gibi.
Daha kapısına gitmem dileğe,
Yağdırdı başıma taş yağmur gibi.

Gönlüm bir meleğe niyaz eyledi,
O benim işimi ayaz eyledi.
Siyah saçlarım beyaz eyledi,
Ağzımdan döktü diş yağmur gibi..

Serdari hangi derdime yanam,
Bu günler içinmi doğurmuş anam,
Bakın delik delik olmuştur sinem,
Soktular döşüme şiş yağmur gibi.

GÜZEL...

Beni böyle yakıp gittin sen ise serin güzel
Sevenini yakmak mıdır kârın eserin güzel.
Huyunu da senin kadar güzel sanır idim ben
Sende hiç merhamet yokmu saçları zerrin güzel..

Beni böyle derde saldın, kendin hiç gam yemezsin
Ben ölürüm senin için sen severim demezsin.
Beni bahçıvan eyledin bir gonca koklatmazsın
Bari bu gönlümü alda diyem aferin güzel...

Söz vermiştin a güzelim ıkrarında durmadın
Yaraladın beni böyle yaramı da sarmadın,
Ben sana pervane, oldum sen halimi sormadın,
Serdariyi öldürmek mi zorun ey narin güzel?

İZE SIĞMIYOR...

Herkeste bir dert var benimki de bu
Desem duygularım söze sığmıyor.
Yaşamak bir rüya ölmek bir uyku,
Düşüncem çoğaldı aza sığmıyor..

Ayni derdi demiş eski ustalar,
Sonra şehit olmuş aşktan hastalar,
Çoğu sazı ile ahın besteler,
Benim ahu zarım saza sığmıyor..

Serdari derdimi anlatmaz dilim,
Altı aya sığmaz bu hayat gülüm,
O kadar ince ki bu gönül yolum,
Yürüsem ayağım ize sığmıyor..

YAZDI DA GİTTİ..

Ümütsüz dünyada ümüt ararken,
Kaderin silesi vurdu da gitti.
Gönülde yeni bir yuva kurarken,
Hayatın selleri yıktı da gitti.

Her demde hicranım artar eksilmez,
Gizliden gizli yol çizer denilmez,
Gün olur derdimden bezer bilinmez,
Zulmünü sineme koydu da gitti.

Serdari der nerde sevenler hani
Ben duydum ki ölmüş mısralar kani
Dünya baki imiş insanlar fani
Ecel defterimi yazdı da gitti...

ZAPT ETMEZ..

Aşka gelsem coşkun sele benzerim,
O an ufak tefek dere zapt etmez.
Rahmet denizine girdim yüzerim
Beni servet mal mülk para zapt etmez

Sırasında sözü sözden seçerim,
Kabukta kalmam öze geçerim,
Aşk dolusunu erden içerim,
Beni votka rakı bira zapt etmez..

İncelikte kılı kırka dilerim
Ustalıkta ise önde gelirim
Serdari çalarsam divan çalarım
Bağlama tambur cura zapt etmez...

GİBİDİR..

Benim dıştan güldüğüme bakmayın
Göz yaşım içimde çağlar gibidir
Sazı oynak çaldığıma bakmayın
Derdim sıralanmış dağlar gibidir

Hayat yolundaki yokuşun düzün
Yaptım hesabını çok ile azın
Her an düşünceme çöken bu hüzün,
Dört yanımı saran ağlar gibidir

Takvim tükeniyor saat duruyor
Göz görmez ise de gönül görüyor
Serdari der yavaş yavaş eriyor
Ömrüm tavadaki yağlar gibidir..

BAZI BAZI

Azabından düştüm çaresiz derde,
Gelde şu halimi sor bazı bazı..
İçten yaralarım el deymez yerde,
Gelde şu halimi sor bazı bazı...

Seviyorsun sandım bağlandım kandım,
Gönlüme akınca çağladın sandım,
Söner mi aşk odu dağladın yandım,
Gelde şu halimi sor bazı bazı...

Serdari der gedik böyle güllerin
Boyun selvi ince belin bellerin
Diş inci dilin bal öpsem dillenir,
Gel şu halimi sor bazı bazı... ...

GEL VEDA ZAMANI...

Ey kadir kıymetim bilmeyen Leyla.
Sirete saldın gel veda zamanı
O kara gözlerin ölmeyen aşkla,
Gurbete saldı gel veda zamanı!..

Günbe gün içime doldu hicranın,
Birde git diyorsun nerde vicdanın?
Yeter yerden yere vurdun hüsranın,
İbrete saldın gel veda zamanı...

Makamına vardım suratın astın,
Neydi o celâlin, fıratı aştın
Muazzez Cahide arada şaştı
Nefrete saldın gel veda zamanı...

Serdari kapına kul vurma acı,
Başına geçirdin ateşten tacı,
Kader böyle imiş sorma ilacı,
Hasrete saldın gel veda zamanı..

ZAMANI GELDİ?

İşte güneş doğdu gönül yurduna,
Yurd yaylasına göç zamanı geldi..
Şakıyan bülbülün Seher bağına,
Gülü ekip gitme zamanı geldi.

Yuğrulmuş bizler dert keder ile
Uzayan yolumuz dop dolu çile.
Avını bekleyen kurak bir çöle,
Çadır kurup yanma zamanı geldi.

Kaderin elinde olmuş esire,
Susuzluktan kuru çatlak dillere,
Çağlayıp akarken coşkun nehire
Ah çektirip yakma zamanı geldi.

Ayırabilir mi akıl deliyi,
Yüklendim aşk dolu bunca çileyi,
Fani dünya garip Serdariyi,
Baş başa bırakma zamanı geldi..

YIKAR GÖNÜLDEN

Gördüm ki gine yar bizden küsmüş.
Bıktırdı bu nazı beni canımdan
Bilmez muhabbeti selâmı kesmiş
Her gün biraz daha kaçar yanımdan.

Kâh kızarım kâhta avunurum
Çözülmez bilmecen şimdi yanarım
Ona inandıkça hep aldanırım
Eder inancımdan kutsal dinimden.

Melek olur hurilere karışır
Şeytan olur cinler ile yarışır
Bazen olur ayet dile dolaşır
Bazen Serdariyi yıkar gönülden.

GÜLE SU VERİRKEN

Gonca dalında ağlayan bülbülü,
Gördüm göz yaşıyle güle su verdi
Nevruzu sümbülü eyledi deli
Gördüm göz yaşıyle güle su verdi.

Coşmuş akıyordu bir pınar mıydın?
Sinemi yıkıp ta geçtin sel miydin?
Nergisi çiğdemi ağlatma bari,
Gördüm göz yaşıyle güle su verdi..

Aşık Serdari der bir sor gitmeden,
Bülbül ne olur konuş bizim dilden,
Tüm çiçekler küsmüş bilmem ki neden,
Gördüm göz yaşıyle güle su verdi...

AYRILIĞI SÖYLER

Saz derdimi anlatmıyor
Teller ayrılığı söyler
Garip bülbülüm ötmüyor
Güller ayrılığı söyler.

Mızrabı indirdim tele
Getirdim kendimi dile
Kısmet çıktı gurbet ile
Yollar ayrılığı söyler.

Geçirdim gençlik çağını
Tükettim yürek yağını
Ağaç döktü yaprağını
Dallar ayrılığı söyler.

Serdari der ey kardeşler
Yuvasına döndü kuşlar
Benim gözümdeki yaşlar
Seller ayrılığı söyler.

GÜZELLEMELER

KARA GÖZLERİN

İlk gördüğüm günden beri çarpıldım
Alınca aklımı kara gözlerin
Dertli edip çöle saldı halerin,
Alınca aklım kara gözlerin..

Kudredten konmuştu sanki kaşların,
Kabeme mihrab oldu bakışların,
Aç gireyim gönülden kapıların
Alınca aklımı kara gözlerin..

Serdari der canan böyle sözlerin
Tenime deydikçe nazik elerin
İçimi gıcıklar sine gülerin
Alınca aklımı kara gözlerin.

SANA DARGINIM...

Uzaklardan geldim yorgun argının,
Gönlümü kırdın ben sana dargınım
Beyhude yere dil döküp durma sen
Kırdındı gönlümü sana dargınım.

Vefasız zalimsin çokta güzelsin
Yalancı gözlerle beni süzersin
İstemem yüzünü bir daha görmek
Böyle bitsin zaten sana dargınım...

KULLARIN VAR YA

Aklımı başımdan aldı
Bu şirin dillerin var ya
Beni sonsuz aşka saldı
Bu ince yolların var ya..

Kirpiğin sinemi deldi
Kaşın bölük bölük böldü
Kokusu ruhuma doldu
O güllerin var ya..

Canımı sana adayım,
Sevgiyi sende tadıyım,
Avcunda his edeyim,
O nazik elerin var ya..

Bakıp canımı alansın
Gelip yüzüme gülensin
Gelsin boynuma dolansın
O beyaz kolların var ya

Bulunmaz sevginin dili
Hep sevenler sana tabi
Bu aşık Serdari gibi
Çok seven kulların var ya..

GÜL YÜZÜME

Seven benim bak gözüme
Dargın durma gül yüzüme
Sevdan yaktı otağımı
Dargın durma gül yüzüme

Kanma sakın el sözüne
Gel otur canım dizime
Kıskansın bizi düşmanlar
Dargın durma gül yüzüme..

Zevktir yar seninle içmek
Aşkın ile Hakka uçmak
Benim hakkım seni seçmek
Dargın durma gül yüzüme..

İZMİT İÇİN...

Cennete benzer tüm körfez Gölcük'ten
Bir haber ver Petkim güzel İzmit'ten
Hereke Derince hoştur Yarımca'n
Bir haber ver Petkim güzel İzmit'ten

Mehtap bizi gözler şu kel tepeden
Gel ey dilber şafak henüz sökmeden
İnce ince düdük çalan trenden
Bir haber ver petkim güzel İzmit'ten

Serdari der aksın yaşlar gözlerden
Gitmek göründü doksan beş evlerden
Tatlı hatıralar çıkmaz gönülden
Bir haber ver petkim güzel İzmit'ten...

KÖYÜM AKDAĞ

Kazam Kelkit köyüm Akdağ
Çevirmiş dumanlı dağlar
Diş donduran soğuk sular
Abı hayat köyüm Akdağ

Kırmızı ziyaret baştır
İste dilek veren Haktır
Havası çok güzel hoştur
Öter turnam köyüm Akdağ

Üç peşli fistanlı kızlar
Ah görünce içim sızlar
Çalsın davur zurnalar
Ne şirinsin köyüm Akdağ

Serdari der uzak kaldım
Bu sazı aşk için çaldım
Deryadan ummana aktım
Dostlar ansın köyüm Akdağ

ANTALYA İÇİN...

Süsler Aşk Denizi koyların senin
Bir baştan bir başa güzel Antalya
Açılmış turiste yolların senin
Dünyada yok eşin güzel Antalya

Rengârenk güllerde öter bülbülün
Yarin elinde naz eder sünbülün
Gördüm ki bağ bahçen ister ödülün
Aşklara cennetsin güzel Antalya

Eseri dillerde Haşim İşcan'ın
Adı kalır imar edip yapanın
Türk oğlu Türk isen onar vatanın
Serdari de övsün güzel Antalya...

İÇİYORUM..

Tatlım güzel konuşta
Dağılsın gam keder efkâr
Her kadeh kaldırışta
Dağılsın gam keder efkâr

İçiyorum şöyle böyle
Seviyorum bile bile
İnsaf etde gel dile
Dağılsın gam keder efkâr

Dudaktan bir meze alsam
Gönlünde tap taze kalsam
Birde ince belden sarsam
Dağılsın gam keder efkâr

Serdari der serim verdim
Bülbül gibi güldür derdim
Sevmez isen zülüm derim
Dağılsın gam keder efkâr...

GÜZELİNİ

Her bir şair övemez
Istanbul güzelini
Sever tarif edemez
İstanbul güzelini

Dilleri şirin olur
İnce ve narin olur
Benim gibi kim bilir
İstanbul güzelini

Sarışını esmeri
Bir başkadır her biri
Kıskanır melek huri
İstanbul güzelini

Her gören aşık olur
Kalbinden yaralanır
Ölü görse dirilir
İstanbul güzelini

Gülgün mevheş ve nevin
Gönlümdür Selma evin
Serdari gibi sevin
İstanbul güzelini

KADINIM

Huri melekmisin sen nesin söyle
İlâhlardan güzel kutsal kadınım
Sana tapıyorum hakikat böyle
İlâhlardan güzel kutsal kadınım

Ülkeden ülkeye emrin başlarda
Çok kral padişah hatta şahlarda
Eğilir önünde yerin tahtlarda
İlâhlardan güzel kutsal kadınım

Saba melikesini Süleymandan
Züleyha okunu yemiş Yusuf'tan
Sordum aşk mirasmış Adem Havva'dan
İlâhlardan güzel kutsal kadınım

Kaymak sende şeker sende bal sende
Belâ sende şeytan sende Hak sende
Akıl sır ermiyor sendeki fende
İlâhlardan güzel kutsal kadınım

Kurulmuş meclisler giy canım tacın
Gel Tanrı aşkına çekemem acın
Cennetine girmez dünyadır tadın
İlâhlardan güzel kutsal kadınım

Açılmış sinemden güllerin kokar
Öpsem dudakların dilerim yakar
Bent olsa Serdari sellerin yıkar
İlâhlardan güzel kutsal kadınım...

FELEK GİBİ..

Bir güzele gönül verdim
Süzülüyor melek gibi
Gerdanına güller taktım
Demet demet çelenk gibi

Kaşını yay gibi germiş
Kirpikleri öne sürmüş
Saçını taramış örmüş
Her böleği bilek gibi

Dedi gitti mi hoşuna
Dedim rastlanmaz eşine
Baktım ince nakışına
Tavusdaki telek gibi

Gönlüm sende şifa bulur
Sensiz bu Serdari ölür
Günahım boynunda kalır
Gezdirir seni felek gibi

GÜLDEN GÜZELSİN...

Bir hoştu dilin sözlerle
Melek huriden güzelsin
Siyah buğulu gözlerle
Ceylan ahudan güzelsin

Aldın aklımı başımdan
Utandım ben bu yaşımdan
Ayrılmaz sevdana düşen
Nevruz gülden de güzelsin

Serdari sar ince belden
Bülbül gibi sorma dilden
Ötersen gönlümde öt sen
Turna sülünden güzelsin...

GÜZELİM BAKIŞIN..

Güzelim güzel bakışın
Çeker bağlar size beni
Böyle yürekten yakışın
Bak çevirdi köze beni

Haktan da adalet gitti
Aldattı kulunu üttü
On yaşımda aşık etti
Kırk dört yaşlı kızı beni

Serdari'yim oldum gazel
Yeşil yaprak idim ezel
Sen gibi vefasız güzel
Yoldaş etti sana beni...

BİÇME ÖYLE

Elâ gözlüm şirin sözlüm
Beni görüp kaçma öyle
Sana dedim küçük nazlım
Yükseklerden uçma öyle

Ben bir bahtı karalıyım
Bak dertleri sıralıyım
Çok ezelden yaralıyım
Sende yara açma öyle

Süsleyim güller ile
Besliyeyim ballar ile
Beni koyup eller ile
Sakın konub göçme öyle

Senin için vurdum tele
Göz yaşlarım döndü sele
Serdari'nin aşkı ile
Dile kıymet biçme öyle.

SOSYAL ŞİİRLER

SELAMSIZ DOST...

Dostu kurşun değil sitem öldürür
Suçum ne bir selam vermeden geçtin
Nazarın hançerdi bağrımı deşti
Gördün de bir selam vermeden geçtin

Mihnet ile kini özümden sildim
Kaynayıp kazanda köz ilen piştim
Hal hatır sormadın gönülden küstüm
Gücendim bir selâm vermeden geçtin

Serdari der Hakkı anmazmı dilin
Kırıkmı selâma kalkmadı kolun
Birde diyorsun Allaha kulum
Üzüldüm bir selâm vermeden geçtin

KALAN GÖRMEDİM..

Baktım şu dünyanın alemine ben
Baştan sona kadar gülen görmedim
Bende sürem dedim süremedim dem
Boydan boya murat alan görmedim

Kimi diyor söyleyeyim coşayım
Kimi diyor kârım varsa koşayım
Kimi der dünyada hep ben yaşayım
Uzanıp gönüllü ölen görmedim

Birisi ağlıyor biri gülüyor
Her kulun ayrı bir derdi oluyor
Serdari senin de günü doluyor
Bu dünyaya direk kalan görmedim..

YETER GAYRİ

Beni istediğin yerden
Vurdun felek yeter gayrı
Ayırdın yarenden yardan
Sürdün felek yeter gayri

Derviş ettin giydim hırka
Bıçak ettin verdin çarka
Bir kıl gibi beni kırka
Yardın felek yeter gayri

Çıkardın dostluk bağından
Ağlattın geçlik çağında
Bir dal gibi budağımdan
Kırdın felek yeter gayri

Denedin bana zorunu
Eksik etmedin şerini
Serdari'nin defterini
Dürdün felek yeter gayrı.

KIRILIR

Yağan yağmur kayan toprak
Taş taşa değer kırılır
Kaçan korkak kovan ahmak
Baş başa değer kırılır

Sert insanadır bu konu
Ele al bir çift fincanı
İkisinin de eş madeni
Eş eşe değer kırılır

Serdari'nin dili durmaz
İnce işe kafa yormaz
Arasına lokma girmez
Diş dişe değer kırılır.

KADTIMI VAR YA..

İnsan oğlu biraz haddin bilmeli
Bilmeyip ileri gidtimi var ya
Sözden nasihadtan az çok almalı
Almayıp tersini ettimi var ya

İzi gözleyip çığırdan çıkan
Ben suyum deyipte yokuşa akan
Kusurun görmeyip kusura bakan
Ölçmeden lokmayı yutanı var ya

Alıp ta güneşe balçık vururşa
Kör gördüm der sağır işittim derse
Çırak ustasına akıl verirse
Tereciye tere sattımı var ya

Abdal postu olmaz imiş her deri
Olur diye ısrar ettiyse biri
Böylesine ne söylesin Serdari
Doğru söze yalan kattımı var ya.

NEŞE KALMADI

Güzel sözler unutuldu
Dilde de neşe kalmadı
Sazlar elektro oldu
Telde de neşe kalmadı

Kendimizi çok aldattık
Tanrı yınan yarış ettik
Pilastikten çiçek yaptık
Gülde de neşe kalmadı

Serdari eyledi zarı
Kalmadı gözünün feri
Arıya verdik şekeri
Balda da neşe kalmadı

ŞAŞMAYIN..

Sözüm hastalara bir ilaç gibi
Ağlayanı güldürürsem şaşmayın
Zalime söylersen bir kılıç gibi
Zorbaları yıldırırsam şaşmayın

Ezmişim başını bir çok yılanın
Kulu kölesiyim haklı olanın
İlime gerçeğe karşı gelenin
Baharını soldurursam şaşmayın

Yetimlerin ekmeğiyim aşıyım
Kimsesizin silahıyım taşıyım
Halk gövdemdir benim halkın başıyım
Bir başımı kaldırırsam şaşmayın

Manalar doldurdum ben bu sözlere
Ümütler veririm gören gözlere
Aşık Serdari'yi şimdi sizlere
Eli sazlı bildirirsem şaşmayın...

ÖTEN BİLİR

Bu dünya bir pazar yeri
Alan bilir satan bilir
Aşk denilen bu kumarı
Ütülenle üten bilir

İnsan isen gönül kırma
Sorulmadan cevap verme
Kızı kardeşine sorma
Sarılıp ta yatan bilir

Serdari'yi benden sorsan
Kızma bir bülbül dür dersem
Bülbüllük nasırdır dersem
Gül dalında öten bilir...

SORUN..

Kimler haklı kimler haksız
Sorun bir ozana sorun
Halk niçin köleden farksız
Sorun bir ozana sorun

Kim çalışıp kim yatıyor
Kim kazanıp kim yutuyor
Sözlerim kime batıyor
Sorun bir ozana sorun

Kimler oynadı oyunu
Kim kattı kurda koyunu
Esas kim vatan hayını
Sorun bir ozana sorun

Serdari'yim bir ozanım
Halkın derdini yazarım
İki gözüm benim canım
Sorun bir ozana sorun..

KURMALI İMİŞ..

Bir insan kocayıp vaktı geçmeden
Dünya sefasını sürmeli imiş
Gençlik fırsatları elden gitmeden
Her daldan bir gonca dermeli imiş
Aşkın badesini doldurun için
İyiyi kötüyü ayırın seçin
Bir güzelden gönül kazanmak için
Önce ona gönül vermeli imiş
Aşık olan aşkla çalar sazını
Avcı olan izler avın izini
Kaybetmeden ömrümüzün yazını
Muhabbet bağına girmeli imiş
Serdari der övünün çok malınan
Benim işim erkânınan yolunan
Özü sözü temiz şirin dilinen
Ebedi bir dostluk kurmalı imiş.

CANIMI YESİN..

Bir insan verdiği sözde
Dursun tek canımı yesin
Menziline doğru izde
Ersin tek canımı yesin
Yol bilmez insanın körü
Aklından dır onun zoru
Olup biten gerçekleri
Görsün tek canımı yesin
Dönmek olmasın dininden
Deyişmesinler anında
Dostum olan dar günümde
Sorsun tek canımı yesin
Serdari sen bak diline
Düşen çok aşkın yoluna
Korkmadan sazın teline
Vursun tek canımı yesin

TAŞLAMALAR

GENÇLİK

Gel desem de gelmez geri
Benden bıkıp giden gençlik
Yirmi yaşı geç, gel geri
Benden kaçıp giden gençlik

Kırktan sonra edince terk
İşlemez oldu top tüfek
Yapamam gayri sensiz cenk
Benden kopup giden gençlik

Nice kaleler fethettik
Bak şimdi ne hale geldik
Bembeyaz oldu saç bıyık
Benden korkup giden gençlik

Serdari der boşa gezdik
Her şeyi sonradan sezdik
İhtiyarlık çöktü gördük
Benden uçup giden gençlik

USANIR..

Şu insan oğlu hep maymun iştahlı
Her gün bal yedirsen baldan usanır
Her makamdan çalmak ister kavalı
Usulden usanır dilden usanır
Doğru sözden bıkar yalanı sever
Helâl'dan usanır çalanı sever
Bazı da akrebi yılanı sever
Çiçekten usanır gülden usanır
Mihenk taşı oldum tutmuyor ayar
Bu yüzden herkese vermedim değer
Kimi çakallığı arslanlık sayar
Erkândan usanır yoldan usanır
Serdari herkesle olmuyor geçim
Bu yüzden ağardı sakalım saçım
Benim de budur en büyük suçum
Sözünü bilmiyen kuldan usandım..

BENİM DEMİŞ

Bir kişi koca ovayı
Benim demiş zapt eylemiş
Bir ağa da beş on köyü
Benim demiş zapt eylemiş
Yiyen yemiş doya doya
Kimisi sürünür neye
Kimisi de akan suya
Benim demiş zapt eylemiş
Kimi sahip bahçe bağa
Kimi hasrettir toprağa
Kimi kos koca dağa
Benim demiş zapt eylemiş
Bu sözümü kimler duya
Duya ki fikrime uya
Serdari ah ile vaha
Benim demiş zapt eylemiş.

VAZİYET PERİŞAN BİZİM

Bu yokluğun derdi kahrı içimde
Bundan hal vaziyet perişan bizim
Dam akar palazlar hep su içinde
Bundan hal vaziyet perişan bizim

Kışta uzun sürdü halimiz yaman
Ahırda mal davar da aç çok zaman
Baktım ben merekte kalmamış saman
Bundan hal vaziyet perişan bizim

Biraz odun vardı eh o da bitti.
Tıs tıs eder yanmaz zalim yaş tezek
Çoluk üşür çocuk üşür ne etsek
Bundan hal vaziyet perişan bizim

Dinmez göz yaşları bacı ananın
Çalış uğraş yine de açtır karnın
Tabi açsın çünkü mal da ağanın
Bundan hal vaziyet perişan bizim

Toprakta reformu olmuş demişti
Fakir ırgat rençber sevinmişti
Derken bir sağ bir de sol tokat indi
Bundan hal vaziyet perişan bizim

Der Serdari nerde Anayasa
Biz de muhtaç olduk bir kaşık aşa
Köylüyüm şikâyetim yoktur haşa
Bundan hal vaziyet perişan bizim

ZALİM DÜNYA

Ben nasıl inanayım
Sana yalancı dünya
Seni kimden sorayım
Aşkın bomboş zalim dünya

Kimi köşkte konakta
Kimi kahve hanlarda
Kimi dalda mağarada
Suç kimde zalim dünya

Kimine mal mülk verdin
Kimine ev bark verdin
Bana da dert gotik verdin
Merhametsiz zalim dünya

Sen bana ne verdin daha
Sırtımda yok bir aba
Giydiğim kıldan çuha
Ayak çıplak zalim dünya

Aşık Serdari der ki,
Veren alan da kendim
Ne ağaç ne de ekindim
Vefasız zalim dünya

ÇÖZEMEDİM BEN

Gönül feryat eder bilmem ne derttir
Çareyi dermanı bulamadım ben
Felek çekeceksin diye diretir
Ne ister bu zalim bilemedim ben

El neşeyle güler, biz de acıyla
Oynaşır benimle felek nazıyla
Düştüm yollarına aşkın sazıyla
Döşünde tel var mı göremedim ben

Saçlarım ağardı vaktim geçiyor
Siyah sakalımdan beyaz açıyor
Yavaş yavaş fırsat elden kaçıyor
Mutluluk gölünde yüzemedim ben

Serdari durmadan neyle gezersin
Nerende yaran hep feryad edersin
Derman ararsan çok daha çekersin
Sualde manayı çözemedim ben

KIYMET ARTIŞI

Her beş senede bir kıymet artışı
Bu sebepten akar halkın gözyaşı
Hele emlak bina vergi satışı
Bu sebepten akar halkın gözyaşı

Göklere çıkardı amcan doları
Kalkınma buysa koş doldur çuvalı
Kuruş kuruş düşürdüler lirayı
Bu sebepten akar halkın gözyaşı

Mühür sendeyse ol Sultan Süleyman
Gelir de sağlarsın bunca mahluktan
Vergi al karınca hem uçan kuştan
Bu sebepten akar halkın gözyaşı

Aşık Serdari der vergi yüklenir
Yedikçe arpayı kırat şahlanır
Vatandaşa çifte atar hoşlanır
Bu sebepten akar halkın gözyaşı

FELEK..

Dünya kahırından el siteminden,
Bıktım usandım ben nideyim?
Tek koyunum vardı aldın elimden
Çökeleği bile çok gördün felek!..

Bakıp ta halime niye gülersin,
Sen bana ne verdin neler istersin,
Bir öküz verseydin, ben de gülerdim,
Taşlı yol tarlada ağlattın felek...

Bıldır tohum ektim vermedi toprak,
Kestin yağmuru her yer kaldı kurak,
Yetmez mi ettiğin yakamı bırak,
Yırtık gömleğime göz diken felek...

Hem muhtaç ettin alemin işine,
Hem de aç kurtları saldın peşime,
Yaşamak buysa vur öldür sineme,
Der Serdari bitsin bu çilem felek...

SÖZLÜYÜM, BIKTIM...

Sözlüyüm dediler vezir,
Evlendim ettiler rezil,
Konu komşu oldu bezir,
Bıktım karı dırdırından...

Yemek çamaşırdan bezer,
Çalış desem hemen küser,
Gücü yetse beni keser,
Bıktım karı dırdırından...

Harcadım der benden gizler,
Bakkal kasap yolum gözler,
Nidem herkes bir söz söyler,
Bıktım karı dırdırından!...

BİLMEM NESİNE..

Bizi böyle sömürerek,
Gezenin bilmem nesine,
Ben bu hukuku kanunu,
Bozanın bilmem nesine!..

Gine açtılar yarayı,
Bulan yok derde çareyi,
Bunca fakir fukarayı,
Ezenin bilmem nesine!..

Dost yüze gülenin,
Kardeş eyledik yılanı,
Gerçek duruken yalanı,
Yazanın bilmem nesine!..

Manalar insin derine,
Eyce otursun yerine,
Serdari'nin sözlerine,
Kızanın bilmem nesine!..

ARKADAŞIM..

Toklar karnını doyurmuş,
Açа ne diyem kardaşım,
Seni de benden ayırmış,
Piçe ne diyem kardaşım...

Fakı hacı kaçak satan,
Amir memur rüşvet kapan,
Müftü imam zina yapan,
Haca ne diyem kardaşım...

Öküz ölür yük eşekte,
Kartalların gözü leşte,
Ekmek yanar suç ateşte,
Saca ne diyem kardaşım...

Serdari kim yoldan sapar,
Kim bu sözden hisse kapar,
Adam bunu gündüz yapar,
Gece ne diyem kardaşım...

SESSİZ SEDASIZ

Bir tavuk yumurtlar yaygara yapar
Bir kısrak doğurmuş sessiz sedasız...
Bir zengin ölürse kıyamet kopar,
Bir fakir boğulur sessiz sedasız...

Bir patron torpille işini yapar,
Bir kanuncu aslan payını kapar,
Bir suçsuz suçlunun elini öper,
Bir cana kıyılır sessiz sedasız .

Bir düzenbaz böyle düzeni arar,
Bir adaletsiz de adalet kurar,
Bir emektar kendi emeğini arar,
Bir işçi kovulur sessiz sedasız...

Bir dostuma dedim kendini tanı,
Bir yaratan alır verdiği canı,
Bir gönül adamı halkın ozanı,
Serdari duyulur sessiz sedasız...

YUTUYOR..

Dinleyin dostlar beni,
Kim kimi uyutuyor,
İş tersine döndü hani,
Saf kurnazı aldatıyor...

Her mahluk hasmını tanır,
Millet kurdu kuzu tanır,
Asker cephede kazanır,
Düşman masad ütüyor..

Korkaklar kendini övdü,
Yiğitler dizini dövdü,
Tilkiler aslanı boğdu,
Tavşan tazıyı tutuyor...

Siyasetin pilanları,
Doğuruyor yalanları,
Kulağıma gelenleri,
Sanma Serdari yutuyor...

BİRLİĞE

Aziz kardaş bir olalım,
Gelin birliğe birliğe
Birleşerek var olalım
Gelin birliğe birliğe...

Sen yaranı burda sardır,
Gelemezsen işin zordur,
Onda huzur dirlik vardır,
Gelin birliğe birliğe...

Çiçeğini arı seçer,
Her kuş aslı ile uçar,
Sonra fırsat elden kaçar,
Gelin birliğe birliğe...

Kısmetin bundan alsan,
Zehir olma eğer balsan,
Kurt parçalar ayrı kalsan,
Gelin birliğe birliğe...

Serdari'nin nasihatı,
Birlikten alın kuvveti,
Ayrılığın yok kıymeti,
Gelin birliğe birliğe.

İÇERDEN DEŞTİ...

Beş bin günde nohut karnımda şişti,
Dokuz bin iş günü kaynayıp pişti,
Elli beşten altmış olunca yaştı,
Güç kalmadı ülser içerden deşti...

Memurlar hastayı görünce kaçtı,
Biçare emektar bu işe şaştı,
Müdür makam gezip çare ararken,
İsyan edip ülser içerden deşti...

Tabibin Neşteri bitirdi işi,
Emekli olmadan zavallı işçi,
Masum yavrularla dul kalan eşi,
Serdari der ülser içerden deşti...

KALSIN ELLEME...

Kiminin evi yok karnı aç gezer,
Kimisi dünyayı yesin elleme...
Kimi hayatından canından bezer,
Kimisi anana desin elleme!...

Zalimler mazluma vursunlar kaya,
Onlara dünyada yaşamak neye,
Kimi çorba bulmuyor içmeye,
Kimi süt banyosu yapsın elleme...

Sanmayın Serdari doğruyu demez,
Haklı olan elbet hakkını komaz,
Bu millet böyle hiç akıllanmaz,
Bir deri bir kemik kalsın elleme!...

ERMENİ PATRON

Hermeste on dokuz sene çalıştım.
Kıdem tazminatım vermez Ermeni...
Kâh aç, kâh uykusuz kalıp uğraştım,
Kıdem tazminatım vermez Ermeni...

Bu gün git yarın gel diye atlatır,
Ne kanun sayar ne de dost çatlatır,
Yalanla dolanla insan aldatır,
Kıdem tazminatım vermez Ermeni...

Güç yetmez ağlarım ben bazı bazı,
Ne şah bilir kafir nede şahbazı,
Musa'yı İsa'yı bilmez papazı,
Kıdem tazminatım vermez Ermeni...

Geçti yaşım vardı yarım asıra,
Varsa adaletin bakma kusura,
Fakir ile zengin geldi huzura,
Kıdem tazminatım vermez Ermeni!...

Versem mahkemeye işim uzanır
Çünkü milyonerdir peşin kazanır,
Garip Serdari'yim içim sızlanır,
Kıdem tazminatım vermez Ermeni...

BAĞLIDIR BAŞIM...

Ben ırgatım ırgat ayrandır aşım,
Ağa kapısına bağlıdır başım,
Boynumda yalemde var süs taşım,
Çıkaramaz kanun bağlıdır başım...

Çarık ayağımda tırpan elimde,
Ter akar kırışık alın yüzümde,
Böyle çalışırım beyin emrinde,
Vursun boyunduruk bağlıdır başım!.

Ne okur yazarım nede cahilim,
Kime arz edeyim bilmemki halim,
Bundan kırbaç yedim nerde sahibim,
Kula kul ettiler bağlıdır başım...

Yetiştiremedim oğul kızımı,
Biri reçber oldu biri hizmetçi,
Bana vermediler doğal hızını,
Kağnı evremine bağlıdır başım...

Emekci Serdari uyan görsünler,
Kır at zincirleri isyan desinler,
Sen kuzu değilsin aslan bilsinler,
Korkma hürriyete bağlıdır başın...

YE LOKMAYI

Bu devirde iç güvey gir
Vur tokmanı ye lokmanı
Bunu götürür bu devir
Vur tokmanı ye lokmanı!..

Açılsın gül ötsün kuşun
Hedefini bulsun taşın
Hazırlanır gelir aşın
Vur tokmanı ye lokmanı!..

Kafanı takma uzaya
Ne Merihe nede aya
Hayatta büyük sermaye
Vur tokmanı ye lokmam!..

Saat bu gün an bu gündür
Her zaman bayram düğündür
Sıhhat her şeyden üstündür
Vur tokmanı ye lokmanı!..

Çal Serdari çıksın sesi
Silinsin tellerin pası
Uzun yolun kestirmesi
Vur tokmanı ye lokmanı!..

UTANMAZ

Hele şu düzenin gidişine bak
Patron işçisini soyar utanmaz
Çalıştıran beymiş çalışan ahmak
Emeğini hiçe sayar utanmaz

Sıcak vurur sırtımızı pişirir
Biz ter döktük oda göbek şişirir
Burkulmuş içimden sancım bağırır
Daha sırtımızdan doyar utanmaz

Hakkımı yer bana diyor haykırma
Digel gayri bunun dişini kırma
Ey Serdari fazla sabredip durma
Zaten hıyar oğlu hıyar utanmaz

KÖRSÜN DÜNYA

Benzersin düşen yaprağa,
Gölünde ötmez kurbağa.
Bülbül dolmuş bizim bağa,
Öten benim körsün dünya...

Üstüm gök altım da bulut,
Yağmazsam hayatı unut,
Öyle güllerle öğünme,
Güneş benim körsün dünya...

Serdari der boş kovansın,
Arısız bal yapamazsın,
Sakın dağına güvenme,
Yaz kış benim körsün dünya...

AĞITLAR

TAŞINA VEYSEL...

Bu gün bir hatıra daha anıldı,
Halk ozanlar geldi başına Veysel!..
Gönüller mirde idi kanıldı
Ne yazdılar mezar taşına Veysel!..

Derdin toprak idi içine girdin,
Hürriyet kalemi özellik, tuttu,
Senin için bağın bahçen yakuttu,
Varmı idi sana aşına Veysel!..

Heykel tıraş heykelini yapınca,
Gülhane parkında yok bir sakınca,
Serdari'nin sözleri de hakkınca,
Felek bakmaz gözün yaşına Veysel!..

BEYHANİ'YE

Alın yazısı böyleymiş,
Küsme Beyhani kadere,
Doktor neyler Hak dert vermiş,
Küsme Beyhani kadere...

Coşmuş sular inmiş düze,
Kanlı yaş akar nur yüze,
Yaz baharın döndü güze,
Küsme kadere Beyhani...

Çok aşık feyz gördü sende,
Hak kelâmın kaldı dilde,
Serdari'yle bir gönülde,
Küsme kadere Beyhani...

BABA AKŞARA..

On üç nisan dokuz yüz yetmiş dörtte,
Ölüm haberini aldım ben baba...
Ona feryat o ne figandı gökte,
Yaralanıp sinem talandı baba...

Kıbleye dönmüştü giderken naşın,
Gördüm o göklere değerken başın,
Sanki sırdı yerde musalla taşın,
Bismi şah secden pir kapındı baba!..

Ali Akşar Hak kelamıydı dilin,
Kaldı sazda sesin gönülde evin,
Öter şimdi hazin hazin bam telin
Serdari der dünya yalandı baba...

SENDE VEYSELİM..

Kara toprak derdin içine girdin,
Bu sır ilham neydi sende Veyselim.
İncecik bir yolda izine erdin,
Bu sır ilham neydi sende Veyselim...

İsyanda etmedin güçtü dertlerin,
Kahır ve sitemle geçti günlerin,
Ama sen şükrettin güldün söyledin,
Bu sır ilham neydi sende Veyselim...

Aşk deryasına köprü kurup geçtin,
Al yeşil rengi nasıl görüp seçtin,
Sana kördü diyen kendi kör idi,
Bu sır ilham neydi sende Veyselim..

Serdari bestesi buydu sözlerin,
Hürriyet gaztesi oldu önderin,
Gülhane parkına koydu heykelin,
Bu sır ilham neydi sende Veysel'im..

KOÇAKLAMALAR

OLMAZ BU VATAN...

Tarihe bak ki neler yazmış yazan
O piçlere beşik olmaz bu vatan
Dört bir taraftan da sarsa hep düşman
O piçlere beşik olmaz bu vatan...

Dinimiz islâmdır Muhammet Kur'an
Sarsılmaz Türk'ün bu göğsü imanla
Kormayız ne jet ne atomunla
O piçlere beşik olmaz bu vatan...

Çanakkale Dumlupınar Kore'den,
Çıkmıyor hatıran acı içimden,
Ey mübarek şehit rahat uyu sen,
O piçlere beşik olmaz bu vatan .

Kürreyi arzdadır bak senbolumuz,
Dağ taşı inletir gür sesimiz,
Serdari sügüyle oldu cengimiz,
O piçlere beşik olmaz bu vatan...

OLMAZ KOMÜNİST

Kapa çeneni be yobaz defol git,
Türk ulusu ölür olmaz komünist!..
Allah peygamber bilmez it oğlu it
Defol Türk milleti olmaz komünist!.

Ceddimizi tarih yükseltir kat kat,
Bizdedir hem hak hemde adalet,
Kızıl ayıyı gitte haberdar et,
Defol Türk milleti olmaz komünist!.

Bulgar sırpı çekleri macarı da,
Niye ezdin tankla hani hürriyet,
Girdiğin yerler hep gördü felâket,
Defol Türk milleti olmaz komünist!..

Aşık Serdari der geçmişe göz at,
İnanmazsan eğer dedeni söylet,
Baltacı Katarina'ya taktı sap,
Defol Türk milleti olmaz komünist!..

TÜRK ORDUSU KIBRIS'TA..

Yirmi temmuz şafak vakti Kıbrıs'ta,
Zulme son veriyordu Türk ordusu...
Bu bir ihtardı harp değil hey cunta,
Dünyada şanımız var Türk ordusu!..

Allahu ekberle yıktık dağları,
Fatihten bu yana açtık çağları,
Ördü Atatürk'üm çelik ağları,
Dünyada namımız var Türk ordusu...

Göklerde parlayan yüce hilâlin,
Uğruna şehit olmuş nice kemalin,
Kanı bayrağımda sorsan sualin,
Dünyada ünümüz var Türk ordusu!..

Dün yaslı idin bu günde bayramın,
Yeşil kendi rengin al da hayranın,
Gül gelin gibisin jetler kurbanın,
Dünyada arımız var Türk ordusu!..

Serdari'yim söyler dilim yürekten
Biz yunanı sildik bilin Girne'den
Lefkoşe tüm Kıbrıs yolum şimdiden,
Dünyada gücümüz var Türk ordusu!..

DİNİ FELSEFİ DUYGULAR

KURANDAN SOR BENİ

Allah için secde ettiğin o an,
Erdiğin inançdan sor beni beni .
Vec kapısın açıp girdiğin zaman.
Gördüğün zeburdan sor beni beni...

Kubbei rahmanda rahim olanda,
Kudusü kutsalda Kain bulanda,
Siredten surete geçtiğin zaman,
Sürdüğün Tevradtan sor beni beni...

Köklerimiz birdir dinimiz ayrı,
Menzilimiz birdir yolumuz ayrı,
İsa Rabbın oğlu dediğim zaman,
Kandığın incilden sor beni beni...

Kainat on sekiz bin alemdir,
Her bir alemde bir dünya vardır,
Yerden göyü tutup ölçdüğün zaman.
Saydığın Kurandan sor beni beni..

Tanrı insanları türlü yaratmış,
Kimi kısa kimi uzun boy atmış,
Serdari bu ilmi çözdüğün zaman,
Yazdığın malemden sor beni beni!..

HÜNKÂR BEKTAŞİ VELİ..

Önüm dönderdim kıbleye,
Kıblem Muhammet diye,
Kırklar ceminden kâbeye,
Vardım Bektaş diye diye...

Koşup gelmiş canlar gine,
Şükürler olsun bu güne,
Bak secdeye yüz sürene,
İnler Bektaş diye diye...

Birlik beraberlik tezi,
Türk oğlu Türk idi özü,
Ali'den edersek sözü,
Çağır Bektaş diye diye...

Serdari gönülden yokla,
Nefsin islah ed pakla,
Hakikat şehrinde mola,
Verdim hünkâr diye diye..

GERÇEK DERİM...

Dünyada benim diyen
Ölmezse gerçek derim
Hayatım canım diyen
Yılmazsa gerçek derim...

Kurumazsa dostluk bağı
Erimezse sevgi dağı
İnsanım der insanlığı
Bölmezse gerçek derim..

Serdari ötsün sazın
Özün gibi olsun sözün
Yazın açan çiçek güzün
Solmazsa gerçek derim.

GÖREYİM DERSEN..

Hakikat şehrini göreyim dersen
Özüne sözüne sahip olda gel
Keramet babına ereyim dersen
Elin belin bağla dilin tutta gel

Dört kitaptan bir şey bileyim dersen
Dört kapıdan girmen lazım içeri
Bu ilmin sırrını çözeyim dersen
Ölmeden ölenle öl de sonra gel

Serdari tepinip durma tekkede
Allah ne Kudüs'te nede Mekke'de
Nede yer gökte o senin gönlünde
Her şey sende mevcut kendin bilde gel...

BAY KUŞA BENİ

Felek istikbal yolunda,
Çıkarmadın başa beni,
Top gibi yapdın elinde,
Vurdun taştan taşa beni...

Ağaç oldum nazarında,
Biçtin beni hızarında,
Cahillerin pazarında,
Sattın ona beşe beni...

Sırlarına eremedim,
Oyununa giremedim,
Madem sana yaramadım,
Öyle ise boşa beni...

Serdari ehli dil idi,
Meyve yüklü dal idi,
Dost bağında bülbül idi,
Deyiştin bay kuşa beni...

EY TALİP...

Pirde keramet yok deyip,
Yolundan dönme ey talip,
Kusuru özünde ara,
Yolundan dönme ey talip...

Bil erkânı edme kayıp,
Mehti zaman çıkmaz sahip,
Gidte mürşüdün sor ara,
Yolundan dönme ey talip...

Serdari der olmam harap,
Şah Nebi'ye oldum turap,
Pir dört kapındır bul ara,
Yolundan dönme ey talip...

SANA SIĞINDIM

Allahım sana sığındım
Muhtaç etme kula beni
Sana kulum seni andım
Köle edme ele beni

Esirge körün taşından
Yedirme namert aşından
Yüce dağların başından
İndir düze yola beni

Serdari seher yeliyim
Çağlayan bahar seliyim
Dost bağının bülbülüyüm
Kondur gülden güle beni.

SOR BİLİR

Altunu sarrafa sözü arife,
Şiiri de bir şaire sor bilir,
Her aşık süremez aşkın atını
Her seven bilemez yar kıymetini,

Her aşık süremez aşkın atını
Her seven bilemez yar kıymetini
Her adam ne bilir zahir batını,
Sen ummanı bir nehire sor bilir...

Sanmayın sözlerim size sitemdir.
Neşenin düşmanı kederdir gamdır,
Bilmeyen ne bilsin Serdari kimdir.
Sanat ehli bir mahire sor bilir

GÖNÜLDEN BERABERİZ..

Ehli beyti seven canlar,
Yolda dilde beraberiz..
On ikiye uyan canlar,
Ta gönülden beraberiz...

Gönlümüz gözümüz gibi,
Özümüz sözümüz gibi,
İnleyen sazımız gibi,
Seste telde beraberiz...

Birlik bizde dirlik bizde,
Pirlik bizde erlik bizde,
Üç noktada varlık bizde,
Elde dilde beraberiz...

Serdariyim bağlı serim,
Pirim diye zikrederim,
Esen yelim yağan karım,
Yelde selde beraberiz...

BEKTAŞİ VELİ...

Horasandan uçup gelen,
Hû Hünkâr Bektaşi Veli...
Ali'nin kendisi olan,
Ya hünkâr Bektaşi...

Tüm erenlerin başısın,
Muhammet Ali kaşısın,
Darda kalana hızırsın,
Ya hünkâr Bektaşi Veli.

Bu gün halâ sokaklarda,
Mercimek buğday parada.
Sanki canlı taş toprakta,
Ya hünkâr Bektaşi Veli...

Serdari uzatma sözü.
Gören görsün varsa gözü.
Ehli Beyittendir özü,
Ya hünkâr Bektaşi Veli.

ATIŞMALAR

ALDI HÜDAÎ

Dünyalık halimi sorma Serdarı,
Helâl kazandığım kâr bana yeter.
Ben mürşit bilirim yüce hünkârı,
Candan bağlanırsam pir bana yeter!..

ALDI SERDARÎ

Sen alır satarsın zahir batında
Kârını buldun mu aşık Hüdaî
Çok mana var bu sualin altında
Mürşüt kapısı zordur deme yeter

ALDI HÜDAÎ

Bana aşk vermiş bak yanmak için,
Dil vermiş ismini hep anmak için,
Başka şey istemem inanmak için,
Bu verdiği ilham sır bana yeter.

ALDI SERDARÎ

Mevlâna şems ile bade içtiler,
Şems mürşüt oldu da serin ketiler.
Mansur Pir Sultanı dara astılar,
Nesimi gibi derin yüzme yeter!

ALDI HÜDAÎ

Der Hüdai gönlüm yanar tutuşur,
Dertli sazım bülbül gibi ötürüşür,
Çağırırsam dar günümde yetişir,
Şah Hüseyin gibi er bana yeter.

ALDI SERDARÎ

Der Serdari aşksız gönlümüz üşür,
Gönülden gönüle muhabbet taşır,
Seven sevdiğine bir gün kavuşur,
Ali gibi yüce yar bana yeter.

ATIŞMA

ALDI SERDARÎ

Bitib gitmiyor bende bu çile ki,
Hüdayî bir derde derman bulayım..
Yusuf gibi zindanda yatmadım ki,
Sonunda Mısır'a sultan olayım...

ALDI HÜDAÎ

Bu dünyada felek gül dememiş ki,
Ey Serdari dostum bende güleyim..
Bir gün derman olur bu çile yükü,
O zaman derdine ilâç salayım...

ALDI SERDARÎ

Eyyub bile derdten derde düşmüştü,
Yarası kurtlanıp onu yemişti,
Yine rabbına şükredib gülmüştü,
Ben de onun sabrı ile dolayım...

ALDI HÜDAÎ

Dostum yuhalaşma daim derin ol,
Şükret dert geldikçe böyle serin ol,
Aziz dostum yeter ki sen şirin ol,
Aşkın için ben de dağlar deleyim...

ALDI SERDARÎ

Serdari der meylin mezun tasalı,
Sen ol Leyla bende Mecnun misalı,
Pir kim mürşüt kim de onu bileyim
Sor mime kaf eşit rumuz nideyim!..

ALDI HÜDAÎ

Aşıkların aşkı sönmez çırağdır,
Hasretleri bir kanayan yaradır,
Der Hüdai yarim bana gönüldür,
Gidip şefahatı yardan dileyim..

İÇİNDEKİLER :

YAŞAM ÖYKÜSÜ ... ... Sayfa 3

AŞIK SERDARİ'NİN SANATI ... ... » 9

AŞK ŞİİRLERİ ... ... » 21

GÜZELLEMELER ... ... » 31

SOSYAL ŞİİRLER ... ... » 42

TAŞLAMALAR ... ... » 48

AĞITLAR ... ... » 65

KOÇAKLAMALAR ... ... » 67

DİNİ FELSEFİ ŞİİRLER ... ... » 69

ATIŞMALAR ... ... » 77

Kelkit'li Aşık Serdarî

Çok cehennem sözü işittim
Gidip gelen var mı sen göstersene
Sırat köprüsünü kurup işlettin
Şu geçti deyipte sen göstersene

Cevahirden köşkler kurulmuş dedin
Hizmeti huriler yaparmış bildin
İçinde yağ ballar akarmış tesdin
Kim doldurup gelmiş sen göstersene

Şeytanı meleği bırak sefanı
Softa imam bilmez gerçek tufanı
İlimle uğraşan kırar kafanı
Serdari doğruyu sen göstersene

Fiyatı : 10 TL.

Kapak kompozisyonu : Yılmaz ÇİZMECİ